

си че много жени предпочетохъ смъртта отъ безчестіето и умръхъ. Ако слѣдователно умре Главкъ, азъ нещъ да го преживѣмъ безчестно. Тако ми сичкыгъ богове на Олимпъ на Океана и на Земята, азъ посветявамъ главата си на смъртта. Немадъ друго да кажъ.

И лицето ѝ станъ поблагородно и еще повеличественно, вдъхновенна са виждаше Иона, и сѣката ѝ и гласътъ ѝ вдъхвахъ не-обыкновенно благоговѣніе въ сърцето на слушателя ѝ.

— Душе велика и доблестна! извика той подиръ малко мълчєніе, наистина си достойна за мене! Е! туй са моляхъ азъ когато пожелавахъ въ ума си другарка за живота си, и освѣрь тебе, никога не намѣрвахъ таквази. Иона, рече той бържи, не разумѣвашъ ли че сме предопредѣлены единъ за другиго? не намѣрвашъ ли въ тѣзи моя горда душа естество однородно на твърдостта и на мѣжкостта ти? и двама сме създадени за еднодушно съчувствіе, създадени за да вдѣхнемъ новъ животъ на устарѣлыя и разваленя тоза свѣтъ, за да изпълнимъ великыгъ рѣшеніа на сѣдбата, които душата ми като хвърка и обикаля въ бездныгъ на времената прозира съ пророческо око. И азъ слѣдователно чрезъ рѣшеніе подобло на твоето обрѣжнѣ, оборвамъ безславныгъ заплашванія и та провъзгласявамъ моя супруга! Царыце на климаты незаразены никакъ отъ крылото на лищбыя орелъ нито раскѣсваны отъ неговата кльва! азъ коленичъ предъ тебе, изпълненъ съ почитаніе и удивленіе, и та привѣтствувамъ моя супруга въ силата на любовта си! Съдипе ъ ще преплаваме океана, заедно ще самѣримъ принадлежащето намъ царство, и послѣдующыгъ вѣкове ще са покланятъ предъ дѣлгя и древетъ родъ на царѣ потомцы на Арбака и на Иона.

— Ты безумствуашъ! таинственныгъ тѣзи въ клиданія, приличать, не на великаго Арбака но на нѣкоя бабичка която бае по сборовѣтъ и гледа за шары. Ты чу моего рѣшеніе, то е като сѣдбата непоколебимо, и самъ адъ чу обѣта ми записанъ вече на списъцыгъ на неумолмага Есага. Поправи прочее минхлото, преобърни умразата си на кротость, мщеніето си на признатлность, и отърви одного чловѣка койго никога нема да ти бжде съперникъ. Ето дѣла които подобаватъ на начината ти природа, отъ която са изражавать тукъ тамъ нѣкоя лучы отъ благородство и великодушіе. Тѣзи дѣла тежыгъ много на вѣсыгъ на сѣдницыгъ въ царовището на смъртта, тѣ ще нагегыжъ въ твоя полза въ нея минута, козато душата, като са огдѣла отъ страждущата прѣстъ, ще срѣшне предъ себе си страшныя ижъ къмъ Елисейскыгъ полета и къмъ шь-